

[Per Federspiel.]

lov, men der vil være en lang række mindre erhvervsdrivende, som simpelt hen ikke kan eksistere med de ejendommelige kalkulationsbestemmelser, der indeholdes i § 5 i lovforslaget.

Nu tror jeg ikke, at § 5 overhovedet kan praktiseres; hvis den kan praktiseres, vil det sige, at vi sætter den prisregulator, som vi hidtil har haft i form af en normal markedsmechanisme, ud af funktion og overlader det til prismyndighederne, til monopoltilsynet, at fastsætte priserne; dette kan umuligt føre til en sund økonomisk udvikling.

Men det, der gør mig mest betænkelig ved denne lov, er, at den indfører en permanent situation; den var dog ment som en kriselov, en lov til at stabilisere hele balancen i økonomien. Der er ganske vist en revisionsbestemmelse, og jeg ville kunne overveje at medvirke til lovforslagets gennemførelse, hvis loven var tidsbegrænset til et år og og man derefter måtte overveje, om en lovgivning af denne art egnede sig til det danske samfund.

Men der er en anden side, som måske er endnu mere betænkelig, og det er dette, at denne lov sammen med andre lovforslag, der senere vil komme til behandling, i virkeligheden må skræmme den risikovillige kapital bort fra investeringsvirksomhed. De bestemmelser, der indeholdes i prisloven, rammer direkte det, som man kalder dækningsbidraget; dækningsbidraget vil nødvendigvis blive nedsat. Det vil sige, at kapitaldannelsen i virksomhederne, altså det, der skulle give udviklingen af eksport-erhvervene muligheder for rationalisering og de investeringer, der er nødvendige hertil, begrænses meget kraftigt. Det kan efter min opfattelse ikke kun være begrænsninger og forbud, der kan føre os igennem de økonomiske vanskeligheder, som ubestridelig er til stede, det må være en stimulering af erhvervslivet, en forøgelse af eksporten og en forbedring af virksomhedernes konkurrencemuligheder; på disse områder yder loven ikke noget som helst bidrag.

Jeg vil overveje min stilling, hvis det lykkes mellem anden og tredje behandling at gennemføre væsentlige ændringer i lovforslaget efter de retningslinjer, der jo fra

mange sider er fremhævet her under debatten. Men det må afgjort være en betingelse, at denne lov begrænses til at gælde højst et år.

Hauch: I den foreliggende betænkning har socialdemokratiet under nr. 1 stillet et ændringsforslag, som ikke blot har min interesse, men også min meget store sympati. Det synes at vise, at socialdemokratiet forstår noget af kommunernes problemer i forbindelse med denne lovgivning. Imidlertid forekommer ændringsforslaget mig at være præget af det for store hastværk, som i øvrigt har præget hele dette lovgivningsarbejde, for teknisk ville det nok have været rigtigere, om der havde stået, at stk. 3 og 4 udgår, da stk. 4 udelukkende går på stk. 3.

Nu ved jeg ikke, om socialdemokratiet vil insistere på, at dette teknisk ufuldkomne ændringsforslag kommer til afstemning i dag, for der bliver jo en mulighed senere under udvalgsbehandlingen; og udvalgsmedlemmerne ved jo, at der som bilag til den kommende udvalgsbehandling foreligger en ny skrivelse fra Københavns og Frederiksberg kommuner og de kommunale organisationer. Men uanset om socialdemokratiet foretrækker den ene eller den anden fremgangsmåde, vil jeg stemme for selv dette defekte ændringsforslag.

Det fremgik af det, som det ærede medlem fru Lis Groes sagde tidligere under denne forhandling, at socialdemokratiet er fuldstændig klar over, at det vanskeligste problem i denne lov for kommunerne ligger i lovforslagets § 4, stk. 1. Fru Lis Groes kunne ikke på socialdemokratiets vegne komme med ændringsforslag på det punkt, men gjorde jo rede for det meget afgørende for kommunerne, at dette kommer på et tidspunkt, hvor budgetterne er lagt fast.

Det giver mig anledning til at udstøde et lille hjertesuk eller måske en bøn til den højtærede handelsminister. Hjertesukket går ud på: hvorfor har man dog ikke i forvejen bedt kommunerne om en forhandling, forinden man udformede dette lovforslag? Der er i kommunerne, og det kan jeg sige på samtlige kommunegrupper vegne, stor vilje til et positivt samarbejde med regeringen også i denne sag, og mange af de vanskeligheder, som denne lov medfører, ville efter